

LABA LAUKSAIMNIECĪBAS UN VIDES STĀVOKĻA NOSACĪJUMI (LLVN)

LLVN ir noteikti Ministru kabineta 2015. gada 10. marta noteikumos [Nr. 126](#) **“Tiešo maksājumu piešķiršanas kārtība lauksaimniekiem”** [76. punktā](#)

Prasības mērķis. Nodrošināt lauksaimniecības zemes uzturēšanu un sakopšanu, augsnes un tās struktūras saglabāšanu un ilgtspējību, vides un ainavas elementu saglabāšanu un aizsardzību, ūdens resursu saglabāšanu un pārvaldību.

LLVN ir jāievēro visās lauksaimniecības platībās, tostarp arī uz zemes, ko vairs neizmanto ražošanai.

Nosacījumi:

LLVN 1	nelieto mēslošanas līdzekļus 10 metru platā joslā gar ūdensobjektu, kas noteikts saskaņā ar normatīvajiem aktiem par ūdens saimniecisko iecirkņu klasifikatoru un ūdenstilpju klasifikatoru i <i>Ūdens saimniecisko iecirkņu klasifikators</i> noteikts Ministru kabineta 2018. gada 3. jūlija noteikumos Nr. 397 „<i>Noteikumi par ūdens saimniecisko iecirkņu klasifikatoru</i>”. Klasifikatora objekti ir Latvijas Republikas teritorijā pilnībā vai daļēji esošās ūdensteces, kuru kopējais garums ir lielāks par 10 km un ūdensteces vai ūdenstilpes, kuru sateces baseini ir lielāki par 25 km². Ūdensteču saraksts, uz ko attiecas šis nosacījums atrodams noteikumu pielikumā. <i>Ūdenstilpju klasifikators</i> noteikts Ministru kabineta 2017. gada 4. jūlija noteikumos Nr. 403 „<i>Noteikumi par ūdenstilpju klasifikatoru</i>”. Klasifikatora objekti ir Latvijas Republikas teritorijā pilnībā vai daļēji ietilpstoši ezeri, ūdenskrātuves un dīķi, kuru spoguļvirsmas platība nav mazāka par 10 ha. Ūdenstilpju saraksts, uz ko attiecas šis nosacījums atrodams noteikumu pielikumā.
LLVN 2	ir saņemta ūdens resursu lietošanas atļauja saskaņā ar normatīvajiem aktiem par ūdens resursu lietošanas atļauju, ja, veicot lauksaimnieciskas darbības, apūdeņošanā izmanto vairāk nekā 10m³ virszemes vai pazemes ūdeņu diennaktī i Ūdens resursu lietošanas atļaujas saņemšanas kārtība noteikta Ministru kabineta 2003. gada 23. decembra noteikumos Nr. 736 „<i>Noteikumi par ūdens resursu lietošanas atļauju</i>”.
LLVN 3	neievada tieši vai netieši pazemes ūdeņos piesārņojošās vielas, kas minētas normatīvajos aktos par piesārņojošo vielu emisiju ūdenī, un šīs vielas saturošus produktus, tostarp degvielu, eļļu un smērvielas, notekūdeņus, mēslošanas līdzekļus, augu aizsardzības līdzekļus, mazgāšanas un dezinfekcijas līdzekļus, biocīdus. Minētās vielas un tās saturošie produkti ir lietojami vai uzglabājami veidā, kas nepieļauj šo vielu netiešu noplūdi emisiju pazemes ūdeņos, to tvertnēm, konteineriem un iepakojumam ir jābūt cieši noslēgtiem, bez sūces vai mehāniskiem bojājumiem, un tos glabā tā, lai nepieļautu šo vielu nonākšanu zemē un izsūkšanos cauri augsnei vai nogulumiežiem. i Piesārņojošo vielu uzskaitījums atrodams 2002. gada 22. janvāra Ministru kabineta noteikumos Nr. 34 „<i>Noteikumi par piesārņojošo vielu emisiju ūdenī</i>”

LLVN 4	lauksaimniecības zemes daļu, kuras nogāzes garums ir vismaz 20 m un slīpums ir lielāks par 10 grādiem, no kārtējā gada 1. oktobra līdz nākamā gada 31. martam nodrošina vismaz ar minimālu kultūraugu veģetāciju vai saglabā rugaini
LLVN 5	lauksaimniecības zemē tiek kopta lauksaimnieka atbildībā esošā meliorācijas sistēma, nodrošinot tās darbību, saglabāšanu un zemes mitruma režīma regulēšanu: a. ūdensnoteku un novadgrāvju gultnēs vismaz 1 m platumā novākti koki un krūmi, to atvases nopļautas vismaz vienu reizi divos gados, izvākti grunts ieskalojumi, sadzīves atkritumi un krituši koki, piesērējumi, bebru aizsprostojumi, kas traucē ūdens plūsmu gultnē. b. drenu sistēmā drenu akas nosegtas ar vāku, drenu akas piesērējumu iztīrīts, drenu kolektoru iztekas iztīrītas no sanesumiem, novākti kokaugi ap drenu kolektoru iztekām – ne mazāk kā 5 m attālumā uz katru pusi no iztekas
i	Prasības meliorācijas sistēmu kopšanai ir noteiktas Ministru kabineta 2010. gada 3. augusta noteikumos Nr. 714 "Meliorācijas sistēmas ekspluatācijas un uzturēšanas noteikumi"
LLVN6	rugaini vai sauso zāli aizliegts dedzināt uz lauka
LLVN 7a	saglabā un nepieļauj dabas pieminekļu – dižakmeņu, aizsargājamo koku un aleju – iznīcināšanu vai bojāšanu, ja tie aizsargājami saskaņā ar normatīvajiem aktiem par īpaši aizsargājamo dabas teritoriju aizsardzību un izmantošanu
i	Dabas pieminekļu - dižakmeņu, aizsargājamo koku un aleju - aizsardzības statusu nosaka saskaņā ar Ministru kabineta 2010. gada 16. marta noteikumos Nr. 264 „<i>Īpaši aizsargājamo dabas teritoriju vispārējie aizsardzības un izmantošanas noteikumi</i>”. Īpaši aizsargājamo dabas teritoriju statusu nosaka saskaņā ar Latvijas Republikas likumu „<i>Par īpaši aizsargājamām dabas teritorijām</i>”. Informācija par Latvijā izveidotām īpaši aizsargājamām dabas teritorijām pieejama Dabas aizsardzības pārvaldes dabas datu pārvaldības sistēmā OZOLS, pieejams: http://www.daba.gov.lv/public/lat/dati1/dabas_datu_parvaldibas_sistema_ozols
LLVN 7b	nodrošina, ka lauksaimniecības zemes platībās esošie invazīvie latvāņu ģints augu sugas augi nopļauti līdz brīdim, kad veidojas ziedkopas
LLVN 7c	platībās, kas atrodas īpaši aizsargājamā dabas teritorijā, no 15. marta līdz 31. jūlijam neveic dzīvzogu un koku ciršanu un griešanu, pārējās teritorijās - no 1.aprīļa līdz 30. jūnijam.